

Landskap: Skåne
 Härad: Vemmenhög
 Socken: Gårdslöv
 Uppteckningsår: inlämn 1943

Inlånn: Ellida Ohlsson
 Upptecknat av: Ellida Ohlsson
 Adress: Iverstorg. nr. 5, Husum
 Berättat av:
 Född år i

- Gata. s. 1.
- Rekrytvisa från Tivedens s. 2.
- Himmelsbrev. s. 4, 13.
- Ett dragnormärke, dragonvisa. s. 8, 13.
- Visa om fränds ö-tyska knigt 1870. s. 9.
- Norman-visa. s. 11.
- Gratulation (i versform) s. 14.

ACC. NR M. 9170:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En Gåta.

Jag wet en ting som finns i himelen och på jorden men
hwarken uti Öst: Söd: Wäster eller Norden, i werlden finns
det ej men väll i Sveriges Rike I Stockholm Saknas det men
finns i Skinnerwiken, hos Kjöpmän kan det fås, men Ej i
konga Slott, Ja inte minsta wigt, men aldrig uti mått, En
ting som pryder väll all riken under Solen Dock icke
Engeland, ej Dannemark eller Polen

I Solen finns det ej men klart i Solens Ljus, I kyrkan
gör det tjenst men aldrig uti hus, En Jungfru har det främst
en piga betre Neder en fröken har det ej uppå dess krop
och kläder dock bär hon dagligdags dett oförmärkta ting
hwar kronbetjent det har, Men Stakar Länsman ej eller
någon an för än han blifvet hanerej en fattig häraf har
så mycket Söm den rijkas och just i denna påst Süns de
hwaraan lika i Skriften finns det nog men ej i A,B,C.

REKRYTVISA FRÅN TVEDÖRRA.

V 1 Ja gick mig ut en aftonstund spatserade:

Spatserade med fästemön så god
der möter mig en öfverste och Löjtnant
och han tilltalte mig med dessa ord

V 2 Vi går du här och moverar dig på gatonen

vet hut din Sakramenskade fähund
Ja ja skall låta sätta dig i vaktornen
och låta arrestera dig på stund

V 3 Så satte de mig neder uti Vakttornen

der di konglige palltrutternas di gå
med utdragna Sablar utur Bdjorna
och ja måste följa dem med

V 4 Ja har du nu krafter till att tåla det

de rystiga hiskliga Straff du nu fått
vist fan så har ja krafter till att tåla det
ty ja igenom graderna har gått

V 5 Ja bror min som var högre uti gradornen

Han blef ju kommanderad till att stå
Hans hjerta utaf tårar månde bristande
när som han månde tänka deruppå

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9170:3.

V 6 Sen satte jag mig neder till att skrifvande
att skrifvande till Fästemön så god
till Fästemön med rodenröda kinderna
hon bleknade och faller ned till Jord

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skrifvet af Ola Persson Sillesjöhus

den 12 Ocktober 1876

ACC. NR M. 9170:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wår frälsare Jesus Christus ine hålande varning för syndiga meniskor att de skola omvända sig och bättra sig af orden blifver man vis och salig i herranom En by på Gotland som heter klednås har nyligen inträfat att en man som heter Jöns Hanson vid han gick på sin Åker fick han se en främmande man som var klädd i bruna kläder som icke hade några knappar i kläderna och en svart mössa på huvudet mannen gick till presten och sade för honom att der var ett spöke som han hade sett men då visade sig en ängel ut der samma syn för honom Dene gången klädd i en ängels skapnad hvilken lyste så klar som en läge så att man icke kunde se uppå honom för klarrhets skull och ängelen sade till honom var icke förfädrader frukta dig icke jag är en guds Ängel som icke hafver någon ro för meniskornas ondskos skull, Jesus, Christus, är nögd straffa dem för deras många, sunders skull, som de bedrifvit hafva, ty deras tungor äro förbannade, och fulle med förgift, så att gud storligen förtörnas öfver dem, jag hafver till förne skrifvit trenne bref, De äro skrifna med förgylta bokstäfver, detta bref utbreder sina blad, när någon tager på det så uppdrages det emot himmelen Detta bref hafver jag Jesus Christus sjelf skrifvit och med ängelen mihal utsänt gifver akt uppå det den som arbetar om söndagarna Han är förbannad evinnerligen När i gårn i kyrkan

ACC. NR M. 9170:5.

skulen i icke sminka edert ansigte ej heller krusa edert
hår ty sund och högfärd tager öfverhand var meniska
dina mörka ögon och skåda ner i ditt beklämda jerta när i
kommen till mitt tempel till att afbedja edra sunder hafven
i mera håg att krusa och sminka edra förbanade ansigten och
satan får ej hafva sitt eget horn i pannan för meniskornas
krusande och smyckan deraf gud storligen förtörnas öfver
englarna gråta öfver edra, sunder Jag förmanar eder derför
att i omväenden edert lefverne och med eder högfärd svordom
horeri fylleri Lif och Andra odygeliga stygligheter Den är
förtappad som icke tror på detta bref men den som tror der-
på honom skall lycka och välsignelse ske och alt godt veder-
faras dem till kropp och själ hade icke de fattigas rop va-
rit så hade det icke regnat mera eller jorden burit Frukt
på fem års tid för edra sunders skull i skolen medela edra
hofver till de fattiga och jag säger eder att om omväenden
eder skall jag straffa eder Både stora och små ung och
gamla beder för den skull af jertats andakt uti mitt tempel
den som detta bref i sitt hus hafver och icke uppenbarar
det för Andra han är förbannad af min gudomliga hand och
af min Christo kyrka utan var och en bör skaffa sig det
och om var och en meniska hafver så många sunder som sands-
kornen i hafvet löf och gräs på marken och stjernerna På

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

ACC. N:R M. 9170:6.

himmelén så om i om i omvänden eder så skall edra sunder
varda förlåtna. Hvem som dett bref icke tror han skall dö-
den dö honom som detta bref i sitt hus hafver honom skall
ingen tordön eller Ljungeldens nöd göra någon skada vem som
detta hafver skall allt godt veredfaras om han låter mitt
ord och mitt heliga bref som jag med gudomliga heliga mikal
tillsänt hafver och i sanning tron på detta bref är meniskor
omvänden edert lefverne och hjälper de fattiga och jag sä-
ger eder käre vänner att om i icke omvänden eder så skall
verlden icke sta merän i 13ton Års tid och der i den tiden
skall blifva så stor hungersnöd och vedermöder på jorden
och sjukdom pestilentier och hunger att meniskor som äro
friska om Morgonen skola om aftonen vara med döden bortagna
och der skall blifva så stor hunger och stridighet att mod-
ren skulle genom hunger äta sitt eget barn och meniskorna
skola ropa och säga herre Förbarma dig öfver oss vår jemmer
och oro men om i mine käre vänner omvänden eder så skall
ja orden vändas i glädje men den som icke tror eller gör
derefter han skall vara förbannad till kropp och Själ men
omvänden eder Derföre sa skolen i i stälet få glädjas och
fröjdas genom vår herres jesum Christum genom din son och
helige Anden Amen, Ett Slut På himelsbrevet;

Ola Pers son Den 22 Februari år 1866

J
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

ACC. NR M. 9170:2

V 1, i många många år han dref sin sund förutan straf men
herans hand den presten Grep och Hämnen honom traf dock först
han Fyra meniskor vid gift afdaga tog nu fäller honom lagens
ord som han så svårt bedrog, V 2 vardt är ju Dvergen då
han går Kring Land i färadrägt hvar som i Prestekläder står
har öfver många magt se Presten uti Sibbodal han var så
grum och ond i herans hus han lifvet stal af Folk för pengar
blott V 3 En gammal köpman gaf han vin så straxt han döde
hän och tio tusend Dalers skin han van dervid igen en fat-
tig guma ock blef Död När Natvarden hon Fick men hennes son
höll ut det stöt och fri för döden gick,

V 4 i Dalerna han en gångång var för tjugusju års tid der
han en man beröfvat har hans lif för han drog hit en Gubbe
och han Mördade Ack ve hans sund är svår Nu får han dödens
Åsyn se I helvetselden qvar W 5 i suner likhet grum han
hvar emot de fattiga dem han ej lifvet lemnat här dock gud
kan allting se Herr lindbäck är den Prestens namn en skam-
fleck för sin stånd och sextitvå år det är han han ej benå-
das kan, V 6 vår gud tillgifver hvarje dåd än den är mycket
svårt ock sundaren kan vänta nåd då hjertad ej är hardt
Mot himlen ropar deras blod som presten gjort till lik gud
lämne Lindbäck mild och god ursäkt för all hans svek.

Den som Denna Boken Själ han Är en Tjuf
Ola Pehrsson Den 31: Januvari År 1867

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

ACC. NR M. 9170:8.

EN DRAGON MARCH.

I från hemortens tracht vi fortsatte vår marsch till den gamla den trefveliga heden der vi få lära Exisera göra halt och Marschera ah hur trevligt alt detta skallat bli.

Då vi åter i år trummans ljud höra få för att lära os att villigt mottaga våra goda befäl som har lärt oss så väl att vi deras kommando höra få

Hören i Gossar små som uppå heden gå för att lära oss mot fienden fäckta när som krigstrumpeten smukrar skall vi alla vara tappra och på fosterlandet och på fosterlandet våga lif och blod.

Och så vi ej glömma må flicorna som hemma gå som så sorgsna när vi ifrån dem fara uppå deras bleka kinder se hur tårarna de rinna deras tankar hafva säkert fullt oss hit.

Kung Karl den unge Carl han kanhända för en Var uti Tyskar och Fransmännens leder men Ack hörn o Gossar alla vi må stå eller falla skall vi visa att vi mod i bröstet har

Om någon lyssnar till och kanhända veta vill Vem som visan har dicktat och sjungit några ynglingar vi är Som kan skyldra med gevär och på

Börringe Closter hafva vi vårt hem

Skrifvet af Gossen Ola Persson den 31 December 1871

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9170:9.

WISA OM FRANSKA OCH TYSKA KRIGET ÅR 1870.

På Frankerikes sköna och herrliga jord går tysken så tappert främat och sprider omkring sig både fasa och mord så att man kan gråta deråt ty Bismark har sagt de Fransoser skall tryckas och Hedelund och Wald påstå att det lyckas och Preusarna Jubla af sjelfvaste hin då de göra skrämor i Fransmännens skinn.

V:2 De tappre Fransoser de kommo en hop att slåss mot den Prusiske här och våldsamt de stridde med hiskliga rop der skreks slå Tyskarn ner nu vilje vi spruta på Prusarnas leder och häfvda Fransornas urgamla heder och Prusarna stodo så fast som en murde aktade ej uppå Fransmännens skur.

V:3. och Fransmännen drogo sig in i stitt land till städerna Strasborg och Metz de sade här skola de smörjas ett grand och få lite däng för härnäst och Preusarna kommo så Grossé och flera och smörj fick nog Tysken men Transman fick mera på valplatsen lago mång tusende män djupt sörjda af mödrar och Maka och Wän.

V:4 Wad grufvelig fasa som kriget har gjort ej blott i de stridandes här och Pruesarna draga från ort och till ort ok Grumt skuta Fransmännen ner både Prester och Bönder och

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9170:10.

Märrer och annat de e ju så ömkligt så de Förblindat när upplysta meniskor bära sig åt som gingo de rakt på en Röf-vare stråt.

W:5 Mac Mayhon som kallas hjälten vid Worth han stridde med Lejonets mod för liten var styrkan så det var då stört omöjligt fast viljan var god men hade jag haft några tusende flera så skulle nog tycken fått lärt sig Marchera men 30,000 var Mac Mayhons här och tyskens var femdubbelt om icke fler
V:6 Och skulle det hända att Preusarna hann till portarna utaf Paris så ger jag mig fan på de backsnas ett grand för Frankerikes bästa Servise när Arbetaren kommer att hemmet försvara då Månde Tyrannerna komma i skara och skulle det hända må Fransmännens mod uppresas åt sig ännu en ärostod.

Tillhör Gossen Ola Persson den 5 Januari 1873

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:o M. 9170://

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bekläd dig med dig Fantasiens vingar och tag min hand i fjerran
vester vi bort oss svingar från Svea Strand att se hur ödet
mig pröfvat har ifrån den stund jag från Svea for

Allfader ömmast såg mina tårar i afskedsstund ty ressäll-
skippet bestod af därar som med en mun predik och sjunga
uti högre ton vi gå till Tron från Babylon.

Med Segelskeppet man väl blef räddad i Nefyrks hamn
Med femtio stycken blef grafven båddad i böljans famn och
många efter innans resans slut läggs ner i grafven att sovva
utt

Omsider såg vi de djupa dalar bland Ytas berg och det
med känslor som djupast talar i ben och märg. O Gud vi undra
vem som här bor månn det är fänad och Eskimår.

Ett år hänsvinne så hårt att bära den sorg och gråt ty
fader moder och barnen kåra skall skiljas åt för att till-
fredsställa Zions lag ty hon var helig men inte jag

De Små oskyldigas gråt och tårar dess ömma böñ Bemöts
med fräckhet som djupt dem sårar det är dess lön och Pligt
förgäten den Moder slet det band som knutits för evighet

Ja såg mig nu ibland faror sväfva bland spott ok hån vad
var att göra jo endast sträfva att fly derfrån min enda
tröst uti sorgen var min trogne son vill fly med sin far.

ACC. N:o M. 9170:12.

"Vi flyktar med en olycklig skara som öster går att andra gång öfver öknen fara en färd så svår vid Colorado ett ök- nens land vi Slogo läger vid bäckens strand.

"Det grumma ödet en kalk mig räcker att tömma här ty Mördarkulan hans lif utsläcker som var mig kär af allt vad littet mig mera rör i faders famnen han blödig dör

"Med kransar smuckad man honom gömmer i grafvens famn och få ett grafkors man inte glömmer hans goda namn hur smärtans tårar än rimna här får jag ej åter det borte är"

"Hans ljufva Stämma jag städs kan höra både dag och natt och ständigt viskar uti mitt öra en röst så matt kom snart min far här är ingen gråt ej Mord och Svek oss här skiljer åt

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:o M. 9170:13.

EN VISA.

V. 1 En visa jag vill sjunga för eder kamerater om i hafer lust till att höra deruppå vad böndorna di säger om oss Militärer det skola ni ju nog uti visan höra få.

V. 2 Ja Bönderna de säger att vi ej förtjenar den lönen den vi ju skall hafva utaf dem di har en sådan smärta allt uti deras Hjerta när som de ser en krigare här hemma hos dem

V. 3 Om Bönderna di blefvo uti Fällt kommenderade attstå uti slagfält mot Kulor och mot krut ja då skola böndorna en annan visa sjunga vi blifver hemma vi tror oss intet ut

V. 4 Vi tappre Landets och skånske dragoner kom Låtom oss följa våra Trogna befäl kanonerna de dundra och Bergen di braka Kulerna di vislar hela Tyskland omkring

Nu Slutar jag min Visa jag Orkar Ej mer Skrifva Ty Bröstet det Börjar blifva Trångt uti mig. Om någon Som kan Skrifva och Pennan kan föra Så dickta Några Rader Och lägger dertill.

Tillhör Ola Persson Sillesjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES
ARKIV

ACC. N:R M. 9170:4.

G R A T U L A T I O N .

Åt Drängen Ola Persson vid Sillesjö. På dess 20 års
födelsedag den 28 Februari 1845.

Solens ljus i dag sin stråle sprider
helsing åt en kär och viktig stund.
Minnet lifvas från förflutna tider,
det är minnet från din födslostund.

x

Njut med värde och må lyckas,
Många glädjens sälla år.
Och låt så ditt hjerta tryckas,
af den maka som du får.

x

Må himlen dina dagar skydda,
som kröner lifvets väg för dig;
Och friden i din trefna hydda,
På ljusa skyar hvila sig.

x

Må du nu dessa rader ej försmå,
som jag dig sänder fast de äro få.
Men härmed vill jag gratulera dig!
Och du må se att jag ej glömmer dig.

Gratulation af vännen Ola Månsson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M 917 LUND'S UNIVERSITETIS
FOR KUNNIGHETAR

Detta är författat av en hand som
jag inte känner till. Jag har emellertid
hört den i Stockholm och det är med stor
säkerhet jag säger att den här handen
är den som skrivit i "Stockholms stads
arkivmuseum". Detta är en hand som
är känd för att den är författad med
ett särskilt slags slott. Detta är en hand som
är känd för att den är författad med
ett särskilt slags slott. Detta är en hand som
är känd för att den är författad med
ett särskilt slags slott. Detta är en hand som
är känd för att den är författad med
ett särskilt slags slott.

M. 9170.2

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESAMMELNING

Jag har ju det förturat mig att skriva
i hundratals saker i mina dagbokar och
en sångare har det förturat mig att skriva
en fransk handskriven hymn i mina dagbokar
där den härliga saken är att den är skriven i
hur som helst ord och det är en vacker
eller vacker sång men det är en vacker
en sång som är skriven i mina dagbokar
och jag har det förturat mig att skriva
en sång som är skriven i mina dagbokar
och jag har det förturat mig att skriva

Ja sätte mig inten affärstur och matrach:
Jah matrach med hästar nio; ja; ledig
och matrach med ävente och Djurkvarn
och han tillkallte mig med slesa and
ja R. D. sätter du här och manen sig fra galonen
rest just om sakmannen och hästung
Ja ja skall sätta västra sig i saktorner
och sätta annestra sig "ha" ektron
ja och sätte de mig mede. uti sakthorren
den di konqlige hattuttrina di. ja
med utdragna glödor uti Björna
och sia rävste. Jaffia sätter med
ja illa han oh run kraftar till att kila det
de yngsta hinkliga vikten. du run kraft
det. ja. va han ja kraftar. till att kila det
Ja ägerom gränderna kan gällt

N. 9170: H

UNIVERSITETETS
FOLKMINNESÄRKIV

Han har stor, svart storhet, hår är rödbrun och
har blad i karmosinröd till att det
har vita vingar. Fjädrar är mörkbrunbruna
och dess fjädrar är mörkbruna.

B. C Den sätte sig på en grön rede. Hittades vid Västgöta
och Östergötlands gräns till Västmanland och
det hänt nu att den sätter sig
herr lekmänen och fader men till förra

Uppfattat att den lever i vilt.

Den 1/12 Deltid 1876

M. 9170:5.

Var sällan. Den Chritus och hela den svenska världen har förflyttat
mest för att de skola minnas sig och kallas till gudens blifver

män och och faga i hemvare Land. Och Gotland som heter Skerres
har ryggen utslaget att en man som heter Jonn Hjörne vid

hem gick upp här istetjöth kom Je en prämonie. man
hur var bladet i händerna häder som och haft snygga handysar

och bladerna och en svart möja på bladet svarvades och
till prästen och sake för honom att de var ett förtal som han hade

fast man da vänta sig ensager. ut den prämma syn för honom
Denne gangen häder en ängel ifrån Guds hulte best ja Maripan.

Denne gangen häder en ängel ifrån Guds hulte best ja Maripan.
om laga ja att man who knöde jag syna honom för härlig hult och
ängeln häde till honom who kunde jag syna honom för härlig hult och
grindes änger fram och kunde nog om no för man i hemmen.

att i omvänta ordet levererade och med den högsta förmånen kommit
tystlöst till och återvände till det allmänna. Den är förstaprisad
i sommaren 1869 på detta konstnärliga utställningen. Den är förtjänad
lycka och välgivande för och att grott vederföranställas till hoppa
och förflytta sig vidare. Själv har icke röntts sätta sitt lärdomsverk
mera efter försämrat turistpunkt än han är ändå från sitt förförande
skick meddelad haft. Ut de porträtter och sagoförserna att den
omvänta ordet upphöll sig första den författare att föra mig och
gammal becker föri den kunnigaste och mest anständiga manen
Jorn detta blygsamt fäste hos hoppet och rökte upprenhun. Det före-
komma hem ur porträttet af minne godomliga händer och af man
Götzschi hörde utan var av en blygsam hoppa sig dess armbom svart och
an mängd bla blygg. Ja mängda funder som fandenskötte
hoppet förflytta sig vidare och mängden och förmånen att förmånen
förflytta sig om i omvänta ord. Ja mängden och förmånen att förmånen
förflytta sig om i omvänta ord. Ja mängden och förmånen att förmånen

att omväxten skort leverne och med den härliga sannornas härliga
tyller. Hjärtat och huden ordgörelse. Hjärtat. Den är förtappad
jämte trots att detta kryp runt omkring från degra härom. Hjärtat
bicks och vittnarne för och att gott väderförenande till hörjan
och därmed skall ske de färdens rörelser. Ja hied det icke segnat
mera ej förske blott förske från ur förför eftersundes hult
i Skotlen medela efterskötter. Eller de färdiga och jag tager den aktom
omväxten som egentligen förtjäts åtta. Backhorna och hornen singe det
gamla böckar för den hult af värlets andelst att man hänga ihop den
Jom döda längt i lottus paper det sene representanter det här
intervall hem din sannundad af minne gravmatta haned och af minn
Herrho rykta utan riar och en bin i hufvudet flyder och om riar och
annan syns hufvudet ja sannan hufvudet som sannhetsmedel
haftest du och givs till minnen och minnes. Ja minnen
Ja omme omme omväxten och jag hafte den hufvudet med den hufvudet
hufvudet och givs till minnen och minnes. Ja minnen

haron. Jomé detta längst i sitt hufvud honom. Skall
engen kunden eller Jungfrulens närligare vacker vara
jämförda hysse. Skall dikt gott välförstås och han att han minne
och mott hysse. Hysse med sällskapliga hysse minkalit. Skall
hysse och hysse. Dånska dita längst är menigkor omvänden
ekert bekveme och hysse och spättra och jag. Jag. och hysse
minnen att han i dito omvänden skall. Skall verden efta
jta minnen. Nötan stor litet och den i dito träd. Skall bekv
Ja stor hysse och hysse och hysse och hysse. Hysse
hysse och hysse och hysse och hysse. Jomé hysse och
hysse och hysse och hysse och hysse och hysse och hysse
och den. Skall bekväma ja stor hysse och hysse och
menigkor hysse. Dått gott hysse och
menigkor. Skall syna och faga merre. Jomé hysse och

"Gördes för varje person och o mera om svarar här
vinnar omväntet och jag vill gärna sätta i gläde mina

dem som inte kan vän ditt, han hatt rader förfannad
ett köpp och fäl min omväntet. Doyne ja tholm."

"I stället på gläddas och möjliges genom min herra Jerome
Christianus genom din far och heligostberättelserny,

Ett "Hatt du, min hustru"

"Och den som kan mig hämmar in i gec
och det är det

"Kan förlåtelse att jag
har förtur i hufvudet

"Skrif

"Opfer

"Jag

"Vilken är min hufvud?

M. 9170:10.

24, emaronge mänga av häm medfin funnet svarutom istag varav
hvars honet den prästeren givn och Hamnen honom tyst dock
förlit han syn mening han sig gift afslaga tog nu fuller honom

bagens ut form han fa' just bedrogs, v. g. nördt en ja
Dvergen där han van Kung Land i fara högt han som
i Presteklile sles han över mänga mags fe mestre

ata. Skräckad han van fa' grun och ord i hvars redt han
afrest fast af Folk sin synyan blott res En gammanat

Kopparnais gal han var fa' stund han därför hämt och tio
tyfost Dales han han ständerseligen om fatting gissa
osv. Därf i vid statvarden hon red men hennes
forshöll ut det flot och för sitt doctori geck!

res 4. Dalmer han engangangorn för tigga facan
till den han en man beröfadt han ihants ej för hand dog
hos en lustful och hars att hörde och se hans
Junkar i fört. ejur sles hars dödless oflyng fa

M. 9170:11.

I helalets elden. Där är jag i fina tiderat grusen
har man emot de pretige domen han ej lifvet leverat han

dock, och han alltidig földe hemmabacken om den bestens
namn en hämndbacke för förfärdel och förlusten av det där
hem. Han ej vermadur han, blöd var, quitt tillgångens mängd
och än den är mycket förest att handasen hem minnesmed
de förestad gärde hanot, efters handens rymder denas blod som
fresten. Gjort allt lika god, lämna svalbacken invid och gört
refixet för allt hans fäste, d. h. den

det han drev borten, fäl. men
eftersom jag
varit med i
allt detta

Detta är en bild av en handskriven brev med en poststämpel från Stockholm. Brevet är skrivet i svart bläck på vitt papper. Den centrala delen är markerad med en cirkelstämpel från "Stockholm" med årtalen "1848". Stämpeln är överdragen med en röd färg. I den övre delen finns en handskriven text i svenska, som beskriver en personens upplevelser under en resa. Texten är delvis kryptisk, men inkluderar referenser till "hämndbacke", "förestad", "fresten" och "blod som fresten". I den nedre delen finns en handskriven signatur och vid sidan om den finns siffrorna "1091".

Mr. Webster

Silvia's place

c. Mr. Webb

En brev M. 9170:14.

En vänlig tillvaro till hustru för och komraten om i hofen
best till att höra den yngre sas försonar ch. tager om god
Mästaren det skola ni ju nog mitt visar höra ja

Dej förlindens skräck att vi i förförer den fören
den or'ju spack hafva utif dene ch' han en säsche brenz
ta allt uti deras flicht när dene de veren frigare har
hemma hos dem C.I. En förlindens skräck utif
förför kommenkendde att thi uti slagskift mot hufvud
och most best già skola förlindens en annan via
ungez ur hufver hemma vi hovr ob's nietet vid
det vi förför kundt ob's märke bryggen
horn latton ob' hufvud förlindens behåll konvensa de hund
och hufven ob' braka förlindens ob' vila förlindens omkring
det förför jag anna om jag förför C. men hufven
I förför det förlindens förlindens mängt mit mig
Om nätter om hufvud förlindens ob' gennan hufvud
horn förlindens förlindens mängt mit mig det förför

Herr. Mr. G. S. J. C.

See Dragon March 9180

THE TRUST COMPANY
OF NEW YORK

I från hemortens trädgård vi försatte min man med till den
gammal den befästiga heden där vi här hava. En stora grotta kallades
och man kommer och här berättar att det där ska ha blivit

Da or later in an trousers and horse hair. Not often seen, but only raised
when we pass. Made good leather, but only raised
after we have passed. Horse hair

Honesto' goðar eru' tóttir og' heimskinga' fóru' eftir
hér' og' mög' fórunnir' frá hér' man' fóru' fóru' fóru' fóru'
fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru' fóru'

Opp da vi g' givornas m' p'sektorna förr fersornas
gai don't i sorgsra var vi i min den para uppgr
dbras bokta hinner de haan prisvra de prisvra
dbras fin han drappas vacker fullt och lit

Theng had been using Carl how Scandinavian folk have
done with us since the first invasion when men
from Norway came over to the other land and built
up cities and made rich people there.

Our mother will be much
pleased to receive your
kind regards from us all
and we hope you will
have a happy & peaceful
vacation.

W. B. French & Son
1671

get an 1870.

Frankrike's flotta och hörde förd gär tycker ja tyvärr framstora och
spricker omkring sig både frasa och mord skaff mänen hem gömna obränt
hos Danmark. Har sagt de Franser skall lyckas och Helsingfors
vad hänt att det lyckas och Fredriksburgs fästning lyckades han där den
göra hemsöver i Karolinenborgs stenar.

De tappe De Flandres de komme en hop att drif moet den Franske
hav och räddar med de obeskrifbara kunniga sitt den stora hærti Sydfar.
men det vilde vi synka på Franska hærti och hävda Fransken
engelska hærti och Franska ^(stora) hærti. Helt vore man icke akta leg i synna
Franska hærti.

Ch. Park Hamond

Det var Mac Macpherson som sade han hafte förlorat sin hustru och hennes syster vid Borlänge som
stridde med Levensteds mod för holen var Stockan så det var da hennes
emigrerat fast nu han var god men hade sag haft minna friends före
da skulde nog tyckon haft kart sig Macpherson inom 30,000.

var Mac Hayhorns pris och Lockens var förmögnhet. Hon rökte "Polar
Cig." och sade till hennes att Drendava kom till hovet med sig
Pois. Så ger jag mig han prädd locknas ett gott för-
frukter och bästa service" var frilekten kommer att hemma

possessor of a Muscle
synapses somma & shew off their
set hands in Transverse mode synapses at sig. on one end

Mr. J. W. Parker, President of the Farmers' 1873

Bekläd deg med jordar och vagnar och ha i din hand
2 personer veder vi kort of dringar från din strand
att se hur ödet mig förfat har ifrån den strand jag
från din far

c Rydder.

Önnast dags minna här i apelsins strand

et res-fallen kyrkostol af din lärne med en man

prosle och synge ut hysse för viga till din minn Babylon

Här Jesu kyrkost man väl blef sittbod i kyrkens kans

Hed jordis gärde blef gravem häckbok i bönans kans

och mänga efter minnas sesans blit ligga men i graven att

Omnicles dyr li de synge dalar bland Österberg

etje det med hänsel. Ett synge falon i hem och mäng

blad vi under vorn kan här man det är hänsel och Eskimao

ett an hänsunes etj. Hört att kvar den dag och grut

ty häder modor och barnen kasa. Shall mig intet gör att

till medställa slors lag ty hon var helig men inte sag

De omni. Rötyligas omst och hären den annan lori

Kenneth med bräcket som ofrigt den hären det är clef lori

och Det förgator den häder skit det hand van knutit förgator

Fa tag mig nu ibland hon. Häpar bland synott och han

var son att göra ju endast häpar att fly derhan min enda

fort vid jordar minne häpar dore isti fly med din han.

" D. Fletcher med en alkoholik tårtan din äter gari att andras

gari äter även tårtan en hand val tårtan vid Colorado ett änders

hand. vi mögo taga och backens strand

" Det gummia ökta en halv nät nätter att komma fram

te Motorvagnen häns til utsläckes han var my han af allt vad

litter mig mera ovan i häder hären han blödigt där

" Hool härsjan. Omvänt man boroni förmare i graven häns

1. 11. 11. 11.

"Det gummis öst är halv mitig snyggen. Att tömma här.
Det Marika hårta hårta tyd att hårta värta var mitig hår. Att allt vad
litter mitig mera var i jöders härenen han blodigt hår.
Sjöök kvarvaran omväckad man komon. Gommens i gräfvens hår
och hår och gräfvens man inte gommens. Håra goda manna hår.
Jömarstans hårar är minna hår. Jan saggrister. Det verk är
"Hans Juppa Jöwma" sag stads hår höra bad dag och matt
och ständig vishet ut. Mitt över en ost. Et mott hörn länkt
min Jan här är inget läng i. Men och och och hår.
Utkläder at

M. 9170:16.

"A. G. Sparre Cha. Persson vid Chago"

Fr. den 20:e Febr. 1845

Göra giv i idag till ditt sista
meddelande att du har och nogit svar.
Jämför ditt förra med detta
att är minst här tillförlitadt.

Hur med mina systrar,
Många glädjend sätta ar.
Och det så ditt första intet,
af den maha som du far.

H
Hitta händen dina dagar ihop alla,
Dene knor "Vort" nog för dig!
Och händen i din trogne kyska,
Och frida skyss' hörna. Sig en

H
Hitta dinne dina rader igjörna,
Som jag dig händar lett ne äro fa-
men härmad mitt jag gratulera dig!
Och du mä" so att jag ej gömme deg innan

Prostation "A. Sparre".

Cha. Persson